

AVANTPROJECTE DE LLEI DE PROTECCIÓ AMBIENTAL DE SES SALINES D'EIVISSA I FORMENTERA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La protecció de la biodiversitat s'ha convertit en un dels reptes majors de les societats humanes en el camí de reequilibrar les relacions amb la resta de la natura i permetre, així, un avenir bo i ple d'oportunitats per a les futures generacions humanes. La Convenció sobre la Biodiversitat signada a la Cimera de la Terra de Rio de Janeiro el 1992 n'és en aquest sentit, pel seu caràcter global, una fita fonamental. Per tal de donar-li contingut real, el Parlament Europeu va adoptar el 1998 una Estratègia per a la Conservació de la Biodiversitat on es donava especial rellevància a àmbits com la conservació dels recursos naturals, l'ordenació territorial, el turisme i l'agricultura.

La Mediterrània és un centre important de la biodiversitat del Planeta. La nostra mar i les zones humides al seu voltant tenen una importància especial com a corredors biològics per a les aus migratòries i nidificants que fan vida entre el nord d'Europa i Àfrica. La Unió Europea ha impulsat mesures cada cop més integrades de protecció d'aquestes espècies i hàbitats, conscient de la seva vàlua ecològica. Així ho palesen la Directiva 79/409/EEC de conservació de les aus silvestres, la Directiva 92/43/EEC de conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres o la Directiva 85/337/EEC d'avaluació d'impacte ambiental, ampliada amb la Directiva 97/11/EC, a fi de facilitar la valoració integral dels impactes en àrees d'especial riquesa natural. A través d'instruments de gestió i promoció ambientals, com la creació de la Xarxa Natura 2000 o el programa Life-Natura, la Unió Europea esdevé cada cop més un agent actiu en favor de la protecció ecològicament sensata del Planeta.

Ses Salines d'Eivissa i Formentera constitueixen un exemple paradigmàtic de la riquesa de la biodiversitat mediterrània. La seva singularitat rau a constituir un àrea de descans, de nidificació, per a la fauna ornítica en les seves migracions transcontinentals entre el nord i el sud. Com a espai natural d'especial interès engloba un conjunt d'hàbitats terrestres i marins, amb valors ecològics, paisatgístics, històrics i culturals de primer ordre a escala internacional. Inclou importants poblacions d'aus aquàtiques i marines nidificants, hivernants i migrants, abundants poblaments de

nombroses espècies i races endèmiques de flora i fauna, recursos marins pesquers de gran transcendència local, com també una gran varietat de valuosos paisatges naturals que les han convertides en un dels principals atractius turístics de les Pitiüses. La presència de la mil·lenària indústria extractiva salinera, amb tot el seu valor històric, cultural i socioeconòmic, hi afegeix, a més, una singularitat paisatgística de gran bellesa i rellevància, perfectament integrada amb els ecosistemes naturals. Nombrosos són els reconeixements legals de la importància de Ses Salines d'Eivissa i Formentera. Ha estat declarada zona d'especial protecció per a les aus (ZEPA), d'acord amb la Directiva 79/409/CEE (LCEur 1979\135) sobre conservació de les aus silvestres. El 28 de maig de 1993, el Consell de Ministres d'Espanya va resoldre autoritzar-ne la inclusió en la llista del Conveni sobre zones humides d'importància internacional (RAMSAR) com a hàbitat per a les aus aquàtiques. Així mateix, podem trobar-hi prop d'una trentena d'elements entre espècies i grups animals, espècies vegetals i hàbitats inclosos en les llistes de la Directiva 92/43/CEE de conservació d'hàbitats i de la fauna i la flora silvestres.

Diversos han estat els intents recents de protegir legalment Ses Salines d'Eivissa i Formentera davant la pressió turística i urbanitzadora. Tots ells han estat encoratjats per una sostinguda demanda ciutadana de respecte i protecció per un dels darrers i més importants espais naturals ben conservats de les Illes. En primer lloc, la Llei 1/1991, de 30 de gener (RCL 1991\988), modificada a la baixa quant a garanties de protecció ambiental per la Llei 7/1992, de 23 de desembre (RCL 1993\536), del Parlament de les Illes Balears. En segon lloc, la Llei estatal 26/1995, de 31 de juliol, va declarar-les Reserva Natural. Malgrat tot, ni l'una ni l'altra no han suposat cap avanç en la gestió ambientalment sostenible de l'àrea de Ses Salines d'Eivissa i Formentera. La primera Llei, fruit d'una regulació derivada de la legislació del sòl i no pas de l'ambiental, ha quedat reduïda a una mera aplicació d'uns estàndards molt pobres de metres quadrats mínims d'edificació i no ha tengut cap rellevància a l'hora d'endegar una gestió ecològica moderna. La segona, nascuda a recer de la Llei estatal 4/1989, de conservació dels espais naturals i de la fauna i la flora silvestres, ha tengut un desenvolupament encara menor atès que no ha estat mai duita a la pràctica mentre el procés de deteriorament de l'espai natural continuava accelerant-se davant la desídia de l'Administració.

La indefensió i viabilitat ecològica futura de Ses Salines s'ha agreujat, a més, per la interposició de recursos d'inconstitucionalitat contra

l'esmentada Llei estatal 26/1995 pel Parlament de les Illes Balears, en data 31 d'octubre del 1995, i pel Govern de les Illes Balears, en data 13 d'octubre de 1995. Aquests recursos no s'adrecen, en cap cas, a qüestionar la necessitat de preservació i gestió ambientalment sostenible de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, sinó que es fonamenten exclusivament a reclamar per a la comunitat autònoma el dret exclusiu a declarar quines han de ser les àrees naturals a protegir a les Illes Balears sense interferència de l'Estat central. Aquests recursos es veren afectats per la Sentència del Tribunal Constitucional de 26 de juny de 1995, que declara que, fins i tot quan afecti els béns assenyalats en l'article 3 de la Llei estatal 22/1988, de 28 de juliol, de costes, correspon a la comunitat autònoma la declaració de parc natural o Reserva Natural (fonament jurídic II apartat e).

L'Estatut d'autonomia de les Illes Balears atribueix, en el seu article 11.7, el desplegament legislatiu i l'execució en el marc de la legislació bàsica de l'Estat de la protecció del medi ambient, sobre normes addicionals de protecció, els espais naturals protegits i l'ecologia. Atès que és la Llei 4/89 esmentada la llei estatal de referència, aquesta atorga, en el seu article 21, a la comunitat autònoma la competència per declarar figures de protecció medioambiental. De fet, el mateix Parlament de les Illes Balears, en la sessió de 20 de maig de 1997, va acordar que Ses Salines d'Eivissa i Formentera fossin declarades parc natural.

És davant aquesta situació d'insostenibilitat ambiental creixent de l'espai natural, i a la vista del nul desplegament de les normes de protecció en vigor, que és urgent i oportuna la creació d'una figura de protecció que garanteixi una adequada conservació d'aquest enclavament, de manera que sigui ambientalment i políticament acceptable, i donar així solució definitiva a la preservació de Ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Aquesta Llei declara Parc la zona de Ses Salines d'Eivissa i Formentera. A l'espera de la planificació medioambiental que es veurà reflectida en l'aprovació d'un Pla Rector d'Ús i Gestió del Parc, s'hi preveuen l'establiment d'una zona perifèrica de protecció i l'existència d'una zona socioeconòmica d'influència. Es prohibeixen amb caràcter general una sèrie d'activitats que suposin una alteració física o funcional dels ecosistemes del Parc Natural, i es demoren al futur pla rector d'ús i gestió la regulació i el detall d'aquelles activitats que siguin compatibles amb la declaració d'aquesta Llei. A continuació, s'hi preveuen els instruments de planificació i desenvolupament de la gestió del Parc.

La mateixa Llei esbossa els òrgans de gestió i de direcció del Parc, i preveu un vital règim de col·laboració amb les administracions insulars i municipals directament implicades en la protecció del Parc; s'hi preveu també la creació d'un patronat, la posada en funcionament del qual donarà l'oportunitat de participar en la gestió del Parc a moltes d'institucions i organitzacions públiques i privades.

Per acabar, les disposicions addicionals de la Llei determinen tot un règim urbanístic, aplicable a la zones incloses dins el Parc i en la seva zona perifèrica de protecció, amb la finalitat de convertir en una realitat efectiva l'objectiu d'aquesta llei.

Finalment, la entrada en vigor d'aquesta Llei suposarà el desplaçament de la Llei estatal 26/1995, de 31 de juliol, dins l'àmbit territorial de les Illes Balears, als efectes d'evitar que l'eventual declaració d'inconstitucionalitat d'aquesta no hagi de comportar la pervivència dels seus efectes en mancar de regulació pròpia, d'acord amb la doctrina establerta pel Tribunal Constitucional en el fonament 5 de la Sentència del TC 102/1995.

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1

Objecte i àmbit territorial

1. Es declara Parc, amb la denominació de Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera l'àrea d'unes 2.500 Ha de terra i estanys saliners i d'uns 50 km² d'àrees marines, que està compresa dins els termes municipals de Sant Josep de Sa Talaia a l'illa d'Eivissa i de Formentera, i les seves aigües interiors, amb els límits que es detallen als annexos d'aquesta Llei.

3. Amb la finalitat d'assolir una protecció especial, es declaren Reserva Natural l'Estany Pudent i el illots de (...) ubicats dins l'àmbit del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, i amb la delimitació concretada als annexos d'aquesta Llei.

Article 2

Finalitat

La declaració de Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, i de les seves àrees de reserva té com a finalitat:

- a) la conservació íntegra, la rehabilitació i recuperació del seu patrimoni natural, paisatgístic i etnològic;
- b) la difusió pública i l'ús pedagògic dels seus valors ambientals i humans;
- c) constituir un àmbit privilegiat d'estudi i investigació científica sobre espècies i hàbitats humits del bioma mediterrani;
- d) aconseguir un ús turístic i recreatiu ecològicament adequat, atent a la vocació natural i cultural de l'àrea;
- e) aconseguir una gestió ambientalment sostenible a llarg termini.

Article 3

Objectius de conservació

Els objectius de conservació, que s'han de desenvolupar als instruments de planificació prevists en aquesta Llei, han de promoure, com a mínim, els aspectes següents:

- a) la preservació de la biodiversitat marina, amb especial atenció a la preservació de les praderies de posidònia, i fixar les limitacions escaients per a les activitats pesqueres i de navegació;

- b) la preservació de les espècies endèmiques de flora i fauna;
- c) la conservació i recuperació dels sistemes dunars i la seva vegetació;
- d) la protecció de l'avifauna, especialment la migratòria, i del seu hàbitat;
- e) la conservació i millora dels boscos, especialment dels savinars;
- f) la preservació del litoral i de les platges;
- g) la implantació de tècniques ecològicament sostenibles d'explotació agrícola, ramadera i forestal;
- h) la conservació i recuperació de l'activitat salinera de manera compatible amb la màxima preservació possible de l'actual estructura de canals i estanys;
- i) l'ordenació dels usos públics, amb especial atenció a l'ús turístic, que s'ajustarà al que preveu la Carta europea de turisme sostenible en els espais protegits.

Article 4

Usos prohibits i compatibilitats

1. Amb caràcter general, queden prohibides totes les activitats que suposen una alteració física o funcional dels ecosistemes que alberga el Parc, com també totes les activitats que suposen un aprofitament consuntiu dels recursos naturals.
2. Queden expressament prohibides les activitats de naturalesa extractiva i aquelles que comportin modificació de la geomorfologia actual de la zona.
3. Això no obstant, al Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, s'han de mantenir i s'ha de donar suport a aquells usos i activitats tradicionals, com són les activitats agrícoles i forestals, salinera, pesquera i de caça, i també la d'investigació, que el Pla rector d'ús i gestió hagi declarat compatibles i n'hagi regulat el desenvolupament.

CAPÍTOL II RÈGIM DE PROTECCIÓ

Article 5

Règim específic de protecció del paisatge

De conformitat amb les previsions que s'han d'establir al Pla d'ordenació dels recursos naturals en matèria de protecció paisatgística, les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i

urbanisme han d'adaptar els seus instruments de planificació amb la finalitat d'assolir una especial protecció del paisatge dins l'àmbit del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Article 6

Zona perifèrica de protecció

1. D'acord amb l'article 18.1 de la Llei estatal 4/89 de conservació dels espais naturals i de la flora i la fauna silvestres, per tal de garantir la minimització de nous impactes ecològics i paisatgístics s'estableixen les diferents zones perifèriques de protecció següents:

- a) A l'illa d'Eivissa, l'entorn terrestre i marítim del Parc, d'acord amb el plànol que figura a l'annex 2.
- b) A l'illa de Formentera, l'entorn terrestre i marítim del Parc, segons es detalla al plànol corresponent que forma part de l'annex 2.

Article 7

Zona d'influència socioeconòmica

Es declara àrea d'influència socioeconòmica del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, als efectes prevists a l'article 18 de la Llei 4/1989, de 27 de març, l'espai format pels termes municipals on s'ubica el Parc.

Article 8

Declaració d'utilitat pública

1. Queden declarats d'utilitat pública i interès social els béns i drets afectes a l'assoliment dels objectius que amb la declaració de Parc es pretenen.
2. En tot cas, qualsevol privació de la propietat o d'interessos patrimonials derivada de l'establiment del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera s'haurà d'indemnitzar d'acord amb el que, respecte d'això, estableixen les normes vigents.

CAPÍTOL III

INSTRUMENTS D'ORDENACIÓ I GESTIÓ DEL PARC

Article 9

Instrumentes d'ordenació i gestió del Parc

Són instruments de programació i gestió del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera:

- a) El Pla rector d'ús i gestió.
- b) Els plans sectorials.
- c) El Pla de treball anual.

Article 10

El Pla rector d'ús i gestió

1.- En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Govern de les Illes Balears ha d'aprovar el Pla rector d'ús i gestió on es determinaran les normes, els suports i les condicions necessàries per al compliment de les seves finalitats.

2.- A l'empara del Pla Rector d'Ús i Gestió, les mesures de foment de bones pràctiques ambientals tindran prioritat en la gestió del Parc. Aquestes mesures comportaran ajuts econòmics i inversions directes per a la millora paisatgística i ecològica i per a la rehabilitació d'edificacions i habitatges. En especial, i a través d'un programa anual d'ajuts i subvencions, es fomentaran les activitats agràries, ramaderes i forestals, donant preferència a la seva reconversió cap a tècniques i pràctiques ecològiques, així com les pròpiament ambientals.

3.- El Pla rector d'ús i gestió ha de tenir caràcter plurianual i ha d'incloure com a mínim les determinacions següents:

- a) El desenvolupament dels criteris bàsics de gestió continguts en el Pla d'ordenació dels recursos naturals dins l'àmbit del Parc.
- b) La concreció dins l'àmbit del Parc dels usos específics prevists pel Pla d'ordenació dels recursos naturals, tenint en compte el respecte als usos

- tradicionals en matèria d'activitats relacionades amb l'explotació de la sal, la pesca, l'agricultura i la ramaderia.
- c) La identificació de les activitats necessàries per a la protecció i desenvolupament dels valors del Parc, com també de les destinades a estendre'n el coneixement i estimació entre la ciutadania.
  - d) Les prioritats en matèria de projectes d'investigació, gestió sostenible, d'intercanvi i experimentals en cooperació amb altres agents, públics i privats, orientats a la conservació de la biodiversitat.
  - e) El detall de les activitats humanes que es considerin incompatibles amb el compliment dels objectius del Parc.
  - f) L'ordenació de les activitats identificades com a compatibles.
  - g) L'esclariment i la valoració econòmica de les prioritats d'inversió per al compliment dels objectius del Parc.
  - h) El procediment per a la tramitació i aprovació dels plans sectorials.

Article 11

Els plans sectorials

Els plans sectorials desenvoluparan determinats aspectes de la gestió del Parc i reserves, de conformitat amb les previsions del Pla rector d'ús i gestió. Aquests plans els ha d'aprovar la conselleria competent en matèria de medi ambient, i s'han d'elaborar com a mínim els relatius a:

- a) L'ús públic del Parc, especialment del seu litoral.
- b) L'ordenació dels aprofitaments tradicionals a l'interior del Parc i la seva progressiva adaptació a estàndards ecològicament sostenibles.
- c) El maneig d'espècies amenaçades o d'hàbitats singulars que estiguin sotmesos a plans d'actuació, recuperació i protecció d'àmbit superior al Parc.

Article 12

El Pla de treball anual

El Pla de treball anual es correspondrà amb cada exercici econòmic i comprendrà com a mínim:

- a) Els objectius de gestió operativa per a l'exercici en execució del Pla rector d'ús i gestió i els plans sectorials.
- b) Les actuacions materials previstes per l'any, que s'han d'ajustar a la disponibilitat pressupostària de l'exercici.

CAPÍTOL IV

ÒRGANS DE GESTIÓ I FINANÇAMENT

Article 13

Administració i gestió

- 1.- L'administració i gestió del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera és competència del Govern de les Illes Balears i s'ha d'instrumentar a través d'un director i un patronat.
- 2.- El Govern de les Illes Balears ha d'establir els mecanismes de col·laboració i coordinació amb les administracions insulars i locals necessaris per tal de garantir la continuïtat i la protecció de l'entorn del Parc dins el seu territori.

Article 14

Direcció del Parc

- 1.- El director del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera assumirà l'aplicació dels instruments de planificació, del pressupost i l'administració i gestió del Parc.
- 2.- La titularitat de la Direcció del Parc correspondrà a un funcionari d'experiència acreditada en la matèria.

Article 15

Patronat

1. Es crea el Patronat del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, com a òrgan col·legiat, de consulta, participació i suport en les tasques de gestió del Parc, adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient.
2. En el Patronat han de tenir representació les administracions públiques, institucions, associacions i organitzacions relacionades amb el Parc, o aquelles les finalitats de les quals concordin amb els principis que inspiren aquesta Llei.
3. Són funcions del Patronat:
  - a) Vetlar pel compliment de les normes establertes i la correcta aplicació dels instruments de programació i gestió.
  - b) Informar sobre el Pla rector d'ús i gestió i els plans anuals de treball.

- c) Informar sobre el règim econòmic i els programes d'ajuts i convenis de col·laboració.
  - d) Proposar les mesures i actuacions que consideri necessàries per millorar la gestió del Parc.
  - e) Aprovar la memòria anual d'activitats i de resultats elaborada per la Direcció del Parc.
  - f) Elaborar i aprovar el seu propi reglament.
4. Reglamentàriament, s'han de desplegar tots aquells aspectes relatius a la composició i organització necessaris per a la seva posada en marxa.

Article 16

Finançament

- 1.- El Govern de les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma, ha d'habilitar els crèdits necessaris per garantir el que disposa aquesta Llei.
- 2.- En tot cas, tenen la consideració d'ingressos amb capacitat de generar crèdit els procedents de subvencions, donacions, i altres aportacions públiques o privades, com també les quantitats percebudes per la prestació de serveis al Parc Natural i els cànon que graven concessions per a l'explotació dels serveis atorgats a tercers.

Disposició addicional primera

1. Queda suspesa la classificació dels sòls urbans i urbanitzables existents dins els límits del parc fins que s'aprovi el Pla rector d'ús i gestió i, en tot cas, fins a un màxim de tres anys a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Mentre es mantengui aquesta suspensió, tan sols es permetran obres de rehabilitació o reforma de les edificacions existents i sempre que no suposin augment del volum edificat.
2. El Pla rector d'ús i gestió classificarà com a sòl rústic la totalitat de l'àmbit del parc, excepte els sòls urbans que tinguin la condició de solar d'acord amb l'article 8 de la Llei estatal 6/1998 de 3 d'abril, de règim del sòl i valoracions, els quals delimitarà.
3. Així mateix, el Pla fixarà les determinacions a les quals s'adaptarà el planejament urbanístic així com el règim transitori que regirà fins que no es produeixi l'adaptació d'aquest planejament al Pla.

Disposició addicional segona

Queden sense efecte les llicències per a l'execució d'obres dins l'àmbit del parc que compleixin amb algun dels següents requisits:

- a) Que no comptin amb l'autorització o l'informe preceptiu de la Comissió Insular d'Urbanisme, si es tracta de sòl rústic.
- b) Que no comptin amb l'informe favorable de la Conselleria de Medi Ambient previst al punt 4rt de l'Acord sobre iniciació de la tramitació del Pla d'ordenació de recursos naturals de Ses Salines d'Eivissa i Formentera i el seu entorn terrestre i marí, aprovat pel Consell de Govern dia 27 d'agost de 1999, en el cas que fos exigible.
- c) Que hagi transcorregut el termini per a finalitzar les obres i, si la llicència no l'especificués, dins el termini de 24 mesos des de la data concessió d'aquesta sense que les obres s'hagin iniciat, excepte quan es tracti d'obres de reforma sense augment del volum edificat.

Disposició addicional tercera

En cap cas, no s'admetran dins la zona perifèrica de protecció:

- a) En sòl rústic, els habitatges unifamiliars de més d'una planta i amb una densitat superior a un habitatge per cada 30.000 m².
- b) Nous polígons industrials i de serveis.
- c) Noves infraestructures de telecomunicació i línies aèries de cap mena.
- d) Activitats extractives, tant terrestres, com marines.
- e) Noves places turístiques, tret de les dedicades a l'agroturisme.

Disposició addicional quarta

1. En tots els instruments de programació i gestió del Parc s'ha de vetlar pel compliment estricte de les normatives internacionals i europees en matèria de biodiversitat i protecció ambiental existents en el seu moment, les quals seran considerades de plena aplicació en virtut dels protocols internacionals ambientals i d'integració europea ratificats per Espanya.

2. El Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera s'integrarà en les diferents xarxes de protecció de la biodiversitat del Planeta, com ara la de Zones d'Especial protecció per a les aus (ZEPA), el Conveni Ramsar de Protecció d'Hàbitats Humits com a zona humida d'importància internacional o la Xarxa Natura 2000 de la Unió Europea.

Disposició addicional quinta

1. Per tal de comprovar que la gestió del Parc assoleix els objectius de conservació i sostenibilitat que promouen aquesta Llei i els seus instruments d'ordenació i gestió, es realitzaran avaluacions periòdiques de la seva gestió ambiental almenys cada quatre anys.

2. Aquestes avaluacions seran sempre externes a l'Administració i hauran de gaudir d'algun grau d'homologació reconegut per les autoritats ambientals de la Unió Europea. Els resultats seran públics i inclouran una proposta de mesures de millora de la gestió com també una valoració de progressió dels avenços en matèria d'adequació ambiental dels usos i estat del Parc.

Disposició addicional sexta

Qualsevol persona, entitat o institució, tindrà dret a conèixer les dades, programes i activitats relacionades amb la gestió del Parc, en els termes establerts per la Llei 38/1995, estatal, de 12 de desembre, sobre dret d'accés a la informació ambiental, modificada per la Llei 55/1999, estatal, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició transitòria

En defecte de legislació i normativa autonòmica d'aplicació, les infraccions i sancions del règim de protecció establert en la Llei present així com dels plans que se'n derivin se sancionaran d'acord amb les disposicions del Títol VIè de la Llei estatal 4/1989, de 27 de març .

Disposició transitòria segona

En el cas que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no estigués aprovat el Pla d'ordenació dels recursos naturals de la zona que aquí es declara espai natural protegit, serà preceptiu que dins el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es tramiti i s'aprovi l'esmentat Pla d'ordenació dels recursos naturals.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei, i sense efecte, dins l'àmbit territorial de les Illes Balears, la

Llei estatal 26/1995, de 31 de juliol, que declara Reserva Natural Ses Salines d'Eivissa, les illes des Freus i Ses Salines de Formentera.

Disposició final primera

S'autoritza el Govern de les Illes Balears per dictar totes aquelles normes necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

